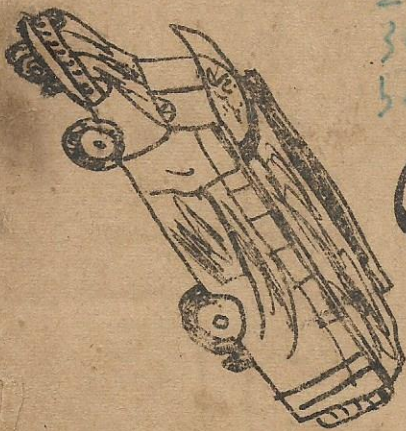

عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
بِهِ نَحْيَا وَبِهِ نَمُوتُ
وَبِهِ نَعْلَمُ

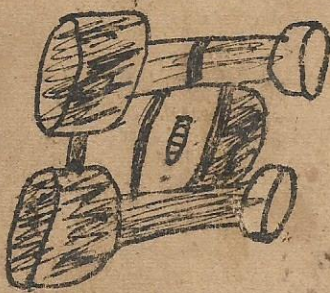

قرائن شریفہ

تنی ایجاد و تہ

قیام

مؤلف

الحاج محمد بن مفسر تقي الدين حبيبي وتشرى بخارى دار الضيف
روستم ضلع مرادات

کتابت

حسن شاعر و مستر کمر

بدیه

دولسی آئے

11

(مستطوعه) (میرزا پادشاه)

کتاب فہرست مضامین دقران او تحکیم وینا کالے

نمبر شمار	مضمون	نمبر شمار	مضمون
۱	خود نبی تہ د عیو علم و رکول	۱۶	دسیاھی فلم اندی پینتی طرف تہاشا
۲	خود نبی دراتلو تو خبر و خبر و	۱۷	دبنکونو طرف تہاشا
۳	دقران شریف ایتونہ اوریل کاپی	۱۸	لوے آبادی او ارت سرکونہ
۴	جنگی جہازونہ او قران شریف	۱۹	عجیبہ مرصونہ
۵	تلفون تار، اوریدیو	۲۰	دخز و سرکچی
۶	آبدوزے کشتی	۲۱	پہ سرکونو دپولیس تقرر
۷	ریکادی باجے اور تائی ریکارڈ	۲۲	دگیر و خرمیلوپہ بارہ کیرا
۸	دپیر و لویدیش شرنو سرکونہ	۲۳	دخود نبی دست نہ انکار
۹	دجلی درنہ کاکانو خبر	۲۴	وامام مہدی دپیر اکین نہ انکار
۱۰	مصنوعی باران	۲۵	دجال نہ انکار
۱۱	د فلسطین یسودیان	۲۶	د عامو مسلمانونہ حالت
۱۲	دزمیداری او غول مشینونہ	۲۷	نرخیزی او خزونی
۱۳	دکیمرد او تصویر و لو آخکو وینا	۲۸	قران بہ زہ جامہ شی
۱۴	دسرک دپارہ دجہاتو تو غور و	۲۹	دقران عالمان اویدی عزت
۱۵	دوربینونو طرف تہ اشا	۳۰	حماد تصنیفات فہرست

کوشش پہ

د کتابچہ پہ اسناد د اہل بیت و حاجی شیر حسن خان صاحب ساکن الحجاز آباد
بانہ کوثریان علاقہ سدھوم چھاپ شہہ خدے د ریتہ د دنیا او آخر
خوشحالی و رکھی۔ جزا ہا اللہ خیر اجزاء فی الدارین۔

اسناد : دودہ سووہ روپی ۲۰۰/-
حبيب الرحمن مدظلہ العالی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط
 (۱) خوب تویی ته دغیبو علم ورکول.

دخدائے دپاره د هغه د جلال او جمال مناسب ثنا گانے دی . او په خوب
 نبي د خدائے په لکولو رحمتونه دی . کوم چیر د خدائے او د خوب نبي د شان
 مناسب دی .

خدائے د دنیا پر پتو او خکاره تړلو مخلوقا تو عالم دے . او چه هغه او غواړي
 د خپلو غیبو نه خپل خوب رسول خبردار کړي . دا خبره د دے مبارک ایت نه
 معلومېږي . چه "عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ" ط
 خدائے په غیبو عالم دے او په دے غیبو بل څوک په خپل کوشش نه شي عالم کېدای .
 څو که خدائے او غواړي نو څه قدر دے د غیبو علم خدائے رسول ته ورکړي .

دا معلومه خبره ده . چه رسولانو کين ځمونو خوب نبي د تړلو رسولانو نه
 لوه او اخيري رسول وو . خاتم النبيين او د کامل دين حامل وو . ځکه ده
 ته خدائے د غیبو ډیر علم ورکړه وو . یو څو احادیث په ثبوت کين لیکم
 په بخاري شریف کين د حضرت عمر رضی روایت دے . چه یوه ورځ خوب نبي مونږ
 ته یوه خطبه او وږنه او د دنیا د اول پیدائش نه د خلقو جنت او دوزخ ته
 د داخلیدو پورته د رات له مخکين او ورستو وینا گانے او کړه . حضرت عمر رضی
 چه دا دومره لوسته بیان وو . چه چا ته یوه خبره یاده پاته شوه چا ته بله .

اول روایت دے چه خوب نبي د سحر مانځه نه ترما سپڅینه دروستو او مخکين
 واقعاتو بیان او بیا د ما سپڅين د مانځه نه پس ترما زیکه او د مازگي د مانځه نه
 دروستو ترما خاوند دغه قسم روستي او مخکين تر قیامت د تلونکي واقعات بیان کړل .
 د قسم ډیر احادیث دي . نو د تیرو واقعاتو ذکر خو ځنو عالمانو په خپل خپله
 وخت کين کړیده . څر د نن زمانه دا ایجادات . او درینه فائدے او نقصانات
 او ځمونو بد اخلاقي او فسادات لیکم . کوم چه خوب نبي ته د مخکين نه خو لوستو یو وو .
 او غرض م دا دے چه قرآن او احادیث د طول النعمان د خیر او شر بیان کوي .
 او تر قیامت د حالاتو نه خبره وي . او مونږ صرف په دے خپل خیر او شر پېچند کړو .

د زمانے د واقعاتو ذکر پر قرآن او احادیثو کین کله صلاحاً او کله اشارت وی کله
پر مثالی رنگ کین وی. کله پر تشبیهی رنگ کین وی. خوږ نې ته جوامع الکلم ورکړې
شوې و. بلکه دی داتو مختلفې د بیان طریقې استعمالوی.

خوږ د ورې کتابچه نوم **قرآن و حدیث او نبي ايجادونه او قیامت**
ګڼم. وَمَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ

حبیب الرحمن

خوږ نبي د راتلونکو خبرو ورکوی :-

د بخاری شیخ حماد په کتاب العین کین د امام احمد په روایت په کبیر کین اګد حدیث
نقل کوی. چه "لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَرَوْا مَوْرَاعِظًا مِّمَّ تَكُونُ تَرَوْنَهَا وَلَا تَحْجُ ثَوْنُ
بِهَا السِّنُّكُمْ" چه قیامت به تر هغه قائم نه شی تر دې چه تاسو داسې لوه لوه
کارونه اوریئې چه نه به تاسو چرې لیدلې وی او نه به ستاسو په زړه کین تیر شوی
وی. د احادیث د تولو احادیثو مجموعہ ده. چه د دې ننو تولو لویو لویو مشینونو او
کارګر و خبر ورکوی. او کوم چیمه لا د دین زیات په راتلونکین زمانه کین ځکاره کیږی. بلکه
چه دا نبي ايجادات نه مخکې چالیدلې و او نه چا په زړه کین تیر شوې و. بلکه د اقسام
خبرې به مخکې خلقو ناممکنه ګڼلې. بلکه نننۍ الوتکې او بیا دا د اواز نه تیزی چه په کلمه
کین په سونو میلیم فضا راغلای. او په اوبو کین دننه ایدوز جهاړونه چه پټ
پټ تلې کوی. او یو بل سره د لږو نو میلر لږه خبرې کول. تر دې چه مغربی د مشرقی
سره ایدم وی کپکې لګوی. او لا اوس خوری د لرې نه په تیلو یژن کین د نرو خړو
د الوتکو او مقارینو شکلونه هم ویني. او په تارونو کین د رڼا تر لرې لرې بوتله
کوی. او خارجی تر دې چه بانده یې روخانه کوی. او عجیبه خو داده چه د انجلی
د اوبو نه حاصلوی. سره د دې چه اډر او اډر د یو بل ضد ګڼلې شو. دا قوه لې
خبرې د من نه سل کاله مخکې محالې او ناممکنه ګڼلې شوې. نو ځکه تاسو اولیا
دا قوه خبرې د خوږ نبي په دې مخکې وینا کین دا ځل دی. حَتَّى تَرَوْا مَوْرَاعِظًا
الَّتِي لَمْ تَكُونُ تَرَوْنَهَا تر دې چه تاسو به نالیدلې لولې ايجادات اوریئې د هغه د خوږ

چه تاسوئے دِ رځو نه شي په زمانه کين) نه پيژني -

په د يکين هې قسم د سولو موټرو لار د کادو هوائی جهازونو ته اشاره اشته.
 ۳. د قيامت په رځو کين "وَإِذَا الْعُشُورُ عُطِلَتْ"، قرآن بيا لوی چه د قيامت نه مخکين
 به په اوڅو سفرونه بند شي پر دی به شي نه شي اوره. "عشور" د لسو مياشتو
 بلارلو اوڅو ته وايي. دا ځکه چه د سامانونو او سفرونو د پاره به د اړخانو پر
 ځاي لارې د ريل کادو ډلې جوړې شي. پر دې به سوري او سامان اړه
 شوې شي. نن په قوله دنيا کين د غد د تاخو ويني چه اړخان به کاره شو. تر دې
 چه په حجاز او جزيره العرب کين هم د اړخانو سفرې ډيرې کي پاتې شوې.
 او په مسلم شريف کين ابوهريره د خوب نبي نه روايت کوي. چه "وَاللّٰهُ لَيُزِلَنَّ
 ابْنَ مَرْيَمَ حَكْمًا غَدًا فَلْيَكْسِرَنَّ الصَّلِيبَ وَلْيَقْتُلَنَّ الْخَزِيرَ وَالْيَضْحَكُ الْجَنَّةَ وَ لَتَتْرُكَنَّ الْقُلُوبُ
 فَلْيَسْعَى عَلَيْهَا"، قسم دې چه خاځا به عيسى د مريم ځوټ د آسمان نه را کوز شي.
 او دې به د انصاف فيصله کوي. د سولي لږکي به مات کړي. خنزيران به قتل کړي.
 تکسونه به پور ته کړي. او اوت به به کاره شي. لیس پر دې به کار روزگار نه شي کيدې.
 دا حديث چه اوت به به کاره شي. د "وَإِذَا الْعُشُورُ عُطِلَتْ"، تفسير دې. چه پر
 اړخانو به سولي او تجارتي سامان نه شي اوره. نو کويا معلومه شوه. چه ريل کادي
 لاري وغيره د عيسوي د آسمان نه را کوزيدو او د قيامت د قاييدونځي دي. او
 د غسې د دجال په ذکر کين چه د عيسوي د را کوزيدو نه به مخکين وي نيات وضاحت
 دې چه "إِنَّهُ سَيُطَوِّفُ الْأَرْضَ بِأَسْرِهَا فِي أَرْبَعِينَ يَوْمًا. الْيَوْمُ الْأَوَّلُ مِنْهَا كَسَنَةُ وَ
 الثَّانِي كَشْفُهَا وَالثَّلَاثُ كَجَمْعِهَا وَبَاقِيهَا كَسَائِرِ الْأَيَّامِ"، دا دجال به قوله مزکه په څلويځيتو
 ورځو کين اوگوري. چه د هغه اوله ورځ به د کال همزه وي. او دويمه د مياشت برابرې
 وي. او دريمه ورځ به د جمعې د ورځو برابر وي. او باقي او ديرنښ ورځې به څوونږ
 د عامو ورځو په برابر وي، نو په دې حساب به کويا دا څلويځيت ورځې څوونږ په
 حساب يو کال دويمه مياشته شي. دا قدرې موده څوونږ د رومو سولواړخانو
 د غيرې په ذريعه د قوله مزکه او با ټولو د کتو د پاره نه کافي کيږي. دجال به
 پر دې سفر کين د ځي مدینه او بیت المقدس د دروازو ته هم ورسي. او دې

بہ دُورے نہ دُخوب نبی درو خے مبارکے قبه او و نبی - دُخوب نبی دُزمانے او خان
 او اسونہ د دجال د دے سفر ذریعہ نشی کیدے - پہ دیکین ضرور خمنونہ دُزمانے
 دے نو د سفر لارو هوئی جہازو نو د غیرہ ووتہ دُخوب نبی اشارہ دے - او د اھضر
 حکین دینا دے چہ خوب نبی تر خولے مشویدے - او د مسلم پہ روایت کین دالفظ ہم
 دے چہ "قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا اسْلُوفِي الْأَرْضَ قَالَ كَالْعَيْتِ اسْتَدْبَرْتَهُ الرَّائِيحُ بِرِ
 اصحابو عرض او کړو چہ د دے دومرہ کړندی کړزید و مثال بہ خہ رنگ وی ؟؟؟
 خوب نبی او دے دا بہ داسے وی لکد و ریخ چہ باد پہ مخد واخلی - دا د هوئی جہازو
 تک تر اشارہ معلومیری - چہ تاخوئے حماکه وریخ وینی -

او د دے تاکید د امام مہدی پہ خبرو نو کین زیات معلومیری - چہ "إِنَّ النَّاسَ
 يَوَجَّهُونَ فِي طَلَبِهِ مِنْ مَلَكَةٍ إِلَى الْمَدِينَةِ وَيَتَرَدُّونَ بَيْنَ مَا مِنْ أُنْهَارٍ مِنْ الْجَحْمِ إِلَى يَوْمِ عَاشُورَاءَ
 ثَلَاثَ مَوَاتٍ" چہ خلق د حج نہ فارغ شی نو دی بہ د امام مہدی پہ طلب کین د مکے او
 مدینے پہ صیخ کین تر عاشورے پورے درے کن ارہ منہ اے اوھی - د حج نہ فخرغت نہ
 د عاشورے دورے پورے صرف پنخولیش ورتے کیوی - او د خوب نبی دُزمانے او خان پہ دے
 ورتے کین د مکے نہ مدینے پورے یو کن ارہ تلے راتلے شی - حکد چہ لس ورتے د مکے نہ مدینے
 تر او لس ورتے د مدینے نہ مکے تر بہ پد او خانو لکیدے - نو درے کن ارہ تلے راتلو دپارہ
 درے میا شتے پکاروے - پد دے دجہ دنور و جابونو پہ خائے د اجواب خد دے چہ پہ
 دیکین خوب نبی دے نو سور لو لارو مو ترو او هوئی جہازو نو تر اشارہ کوی -

پد دے بناد پد و احادیثو د مہدی او د عیسیٰ او د جال نہ معلومیری چہ پد دیکین لارو غیرہ تر اشارہ
 او پد کبیر کین طہراتی د ابو موسیٰ اشعری پہ ذریعہ روایت کوی - چہ خوب نبی دے چہ
 "لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَتَقَارَبَ الزَّهْمَانُ وَتَرَوِيَ الْأَرْضَ زَيْتًا" قیامت بہ ہلہ قائم شی چہ زمانہ بہ
 نزدے شی او ہرگز بہ را ل نخندے شی او د سرہ "يَنْقُصُ الْعِلْمُ وَالْعِلُّ وَيُلْقِي الشَّحُّ وَيَكْشُرُ الْهَرَجُ"
 چہ دین علم او پد ہر عمل کم شی - شو متیا بہ پید شی - او پد ملکو نو کین بہ جنگونہ دیو شی -
 اُس د مزکے رانزدے کیدے خو پد ریل کادی او لارو بانو تاخو وینی کہشتہ
 شہہ تروی چہ د یو خائے نہ بل خائے تر رسدے کاشی - د ہفتو سفرے پہ کہشتو کین
 کیوی - او حکد د دے صفا تشو ریخ پہ تر مزی کین کیوی "لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَتَقَارَبَ"

الَّذِي مَاتَ فَتَكُونُ السَّاعَةُ كَالشَّهْرِ وَالشَّهْرُ كَالْجُمُعَةِ وَتَكُونُ الْجُمُعَةُ كَالْيَوْمِ وَتَكُونُ الْيَوْمُ كَالسَّاعَةِ
وَتَكُونُ السَّاعَةُ كَالثَّغْرِ بِالنَّارِ، چہ قیامت بہ قائم نشی تردے چہ زمانہ بہ لندہ شی نو
کال یہ دنیا شتر ہمرہ او میاشت بہ د جمعہ ہمرہ او جمعہ بہ دو رختے ہمرہ او ورخ بہ
د گھنٹے ہمرہ او گھنٹہ بہ داوڑیلے ہمرہ او گھنٹہ، او د مرکز د تناو نو دراکو مطلب دارے
چہ بناروند بہ د تیز رفتار و کاو پہ در بعد نزدے شی۔ تردے چہ د لرے بنار اسید و
بہ وی دکان بہ سٹے پہ بل لرے بنار کین وی۔ سہی بہ دکان تہ شی ماہنام بہ پہ ہوائی جہاز
یاد غسے بل کاوی وغیرہ کنکور تہ راچی تہ بہ نہ پوھیوی چہ دے دے بنار دے کہ د
بل بنار۔ پہ عربو کین یو وزیر پہ قاہرہ کین وی او دفتری کار لہ اسکندرے تہ شی
او ماہنام بہر تہ قاہرے تہ راچی او د قاہرے او اسکندرے دھفتو د سفر فاصلہ دہ۔
ہم د غسے احمد د ابوہییرہ حدیث روایت کوی چہ خوب بنی دے چہ د تَقْوَمُ السَّاعَةُ
حَتَّى تَطْهَرُ الْفَنَنُ وَيَكْشُرُ الْكُنُوبُ وَتَقْدَرُ اَنْ سَوَاتٍ وَيَتَقَارِبُ اَلَّذِي مَاتَ، چہ قیامت بہ قائم
نہ شی تردے چہ قتی بہ خکارہ شی او دروغ بہ ہیر شی او بازاروند بہ نزدے شی۔
او زمانہ بہ نزدے شی۔ او پہ بل روایت کین دی چہ تَعُوذُ اَرْضُ الْعَرَبِ مَرْوَجًا وَ
النَّهَارُ رَحَى لَيْسَ الرَّاكِبُ بَيْنَ الْجَرَّاقِ وَمَلَكَةُ لَيْلَانِ اَوَّلِ الطَّرِيقِ، چہ د قیامت نہ چکین بہ د عرب
مژکہ باغوند او منرونہ او گرچی۔ او د عراق او دیک د میخ سفر بہ بے ویرے کیوی۔
صرف د لدرے د خطائے ویرہ بہ وی۔

نو چا چہ د عربو سفر کریدے ہغوی د عراق او دیک سفرے پہ لارو کین
لیدے دی۔ نہ ہفتہ تندہ شتہ نہ ہفتہ گرمی نہ ستو مانقیا۔ او د غسے پہ جزیرہ العرب
کین پہ دیروٹھالیو نو کین دھر طرف نہ د باغونو میوے پہ لارو کین او دے لارے
شی۔ تہ بہ وائے چہ ہر حائے باغ باغ دے۔ تردے چہ خور بنی نرمائی چہ یحییٰ ج
النَّاسُ مِنَ الْمَدِينَةِ اِلَى الشَّامِ يَبْتَغُونَ فِيهَا الْبَقِيَّةَ، چہ خلق د مدینے نہ شام تہ
د صحت حاصلو د پارہ شی۔

د مدینے ایشام پہ میخ کین د شلو درخو سفر و نا جوہرہ چہ پہ دغدہ او خانو
شل درختے سفر اگری۔ نو چہ دے بہ جوہر شی کہ نا جوہرہ۔ دا دخور بنی چکین نرمان
دے۔ د مدینے بناری دارام جوہرہ تیروکے دا خانو داسفرے نہ شی کولے

دا کادو اولارو سفرته اشاره ده. چه که غواری نو په هوالی چهار کین د به
 مدینه کین کینی او شام ته د داب و هوا د بدل د دپاره لار شی. او هلته د
 په بهر هوا کین آرام او کړی چه جوړ شی. او په دیکین دپته اشاره ده چه
 د شام نږدې مدینه ته ریل کادو لار شی نو کله چه په عربو د ترکو حکومت
 و نو د ریل کادی پاتلی غوړو لے شوے وه خو چه په ۱۹۱۴ کین د روسی
 حکومت پورته کړے شو نو عربو دا پاتلی او نړوله. او اوس هم د ریل کادی
 په باره کین د عربو کورنی بحثونه روان دی. کیدے شی چه ریل کادی روان
 شی. د ترکو په زمانه کین به په ریل کادو کین خلق د صحت حاصلولو دپاره د
 مدینه نه شام ته تلو. او په عربو چه د فرنگیانو یو قسم غلبه شوکه او عربو
 د فرنگیانو هسے جامے اغوستونکی شو. دپته خوږ نئی اشاره کوی "سَيَكُونُ
 فِي آخِرِ امْتِي رَجُلَانِ يَكُونُ عَلَى السَّرُوحِ كَأَشْبَاهِ الرِّجَالِ يَنْزِلُونَ عَلَى الْبُوابِ الْمُسَاحِلِ نِسَاءً وَهُمْ
 كَأَسِيَّاتٍ عَارِيَّاتٍ عَلَى رُؤُسِهِنَّ كَأَسِنَّةِ الْجَبَتِ الْعُجَافِ الصُّوْهُنَّ فَإِنَّهُنَّ مَلْعُونَاتٌ" نذر ده.
 چه چر زما په آخر امت کین به خلق په داسے زینو سوړمگی چه هغه لکه د او خانو
 دکتو وی د خپلے سورلے به د جماعتونو په دروازو کین اودروی. او ددی خزے
 به داسے جامے اغوندی چه د دینه به برینلے وی. او په سرو لو به لے
 داوخ د کوهران هسے توپے وی. دا هغه نئی موترے اولاری دی. چه دلرے
 لرے ه پکین خلق موخو ته حرمینو ته رانو. او موترے د جماعتونو دروازو ته
 اودروی. او دی موخ او کړی نوبیا شی. او د عربو د خزو یو دپی جامے دی.
 چه یو خوا لے ښکله ښکاری. په سرو لو لے انگریزی توپي غونډے وی. په دے
 بریدر خزو خوږ نېغ لعلت وایی. خوږ نئی په دیرو امارتو کین د آخرے
 زمانے د خزو په بل رنگ کین ذکر کړیدے. چه تجارتونه به خرے کوی. دی
 به د خپلو خاوندانو سره دکانداری کوی. بلکه قورنگی ټولگی به په ریل کادو
 کین خرے د یو ښار نه بل ښار ته مالونه اوړی. لو غټه غټه سوداگرے
 دی. چا چه د لوړ ښار یو سفر کړے وی. هغوی به د خزو دکانداری
 لیدلے وی. د دے چه اغوستونکی خرے هم ولے ولے په بازارو کین پوره

د فرنگو هسه گرځي - او په يووې کښ خو سړي او خزې يو شان کارونه
او ملازمتونه کوي .

ځمبو خوږه هم ده کوشش کوي - چه خزې وزارتونه او ممبرونه د سړو
هسه حاصل کړي . او دغه دے تاسو ويني چه په اسمبلو کښ او جلسو کښ
ددې تقریرونه او بیانونه وي - دا د ځمبو خوږه نبي چه په مجرانه انداز
کښ ځمبونو د زمانې نقشه دا سه را کاکي لکه چه د ويني - وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ الْفَرَسُ

(۴) قرآن شریف و حدیث او جنگي جہازونه

هوائی جہازونه چه په سفر کښ مزکه لندوي - او دخت را نڅاري . د دے
ذکر خواوښد - اوس د هغه هوائی جہازونو طرف ته قرآنی اشاره او کورنی
چه په جنگ کښ اشتهارونه او لېون غورزوي . او خلق غارونو ته د غلوي . او
څارنه تباہ کوي . ایت دے " وَالْمُرْسَلَاتُ غُرُثًا فَالْحَاصِفَاتُ عَصْفًا وَالنَّاشِرَاتُ نَشْرًا
وَالْفَارِقَاتُ فُرْقًا فَالْمُلْقِيَاتُ ذِكْرًا أُنْذِرْنَ إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَوَاقِعٌ ط
مُرْسَلَاتٌ بیکه شری غُرُثًا مخکښ روستو عَاصِفَاتٌ تیز تلونکي فَارِقَاتٌ جدائی
کونکي فَالْمُلْقِيَاتُ ذِكْرًا یاد کړونده غورزونکي عُنْدًا د غدر کولو دپاره او نُذْرًا په
د ویرولو دپاره . په دے ایتونو کښ جنگي جہازونو ته اشاره ده . په دیکښ
د دے جہازونو حرکتونه او کارونه بیان شویدی . چه د بهونو نه ډک اولیکه
شي - نو خلق او ښارونه دخوړلو شوو وخو هسه دل کړي . او اخبارونه اشتهارونه
په مین ان جنگ کښ او غورزوي - او دے د خپلو ارادو نه خبر کړي . او خلق
د دے جہازونو په لیدو خواږه واره شي - په غارونو کښ ننوځي . کله چه دی
مخلطه او بے حایه بهیادي او کړي لکه په هسپتالونو او مدرسو بانو دے نو
د دے په باره کښ معافی او غواړي غدر او کړي . او کله په دری پړه راوړي - د
دے الفاظو زیرو مفسرینو په هسوا او په ملائیکو تفسیرونه کړیدی . خو زمانه
او خوږه چکه د دے ایتونو دغه تفسیر کیدے شي نو را تلونکي زمانه به د
دے په تفسیر کښ بل تفسیر ته خپور شي . او خداي فرمائي " قُلْ هُوَ الْقَادِرُ
عَلَى أَنْ يَنْزِلَ عَلَيْكُمْ غَدَاةٌ مِّنْ قُوتِكُمْ أَوْ مِّنْ لَّحْمٍ أَوْ جُحُشٍ " خبر کړئ ته د دے د لای

چہ خدائے پہ دے قادر دے چہ پہ تا سو عذاب دے برے نہ او دے خکتے نہ راویگی
 د دینہ ہفتہ لمونہ مراد دی چہ دھوائی جہازونو نہ پہ خلقوا و بنار لیسو
 عتور رولے شی او دے مزکے ہفتہ پت بارودی سرنگونہ او لمونہ دی چہ دشمن
 نہ لخنولے شی۔ چہ دی پہ تکرزید و خلا صیکی۔ دے ایت پہ بارہ کین چہ
 دے خوب نبی نہ تپوس اوشہ چہ دے ایت خہ مطلب دے۔ نو خوب نبی ورتہ
 او دے "أَمَّا أَهْلُهَا كَاتِبٌ لِّمَآ يَأْتِيهَا أَتَى مُنْهَا لُجُنٌ" چہ دا عذابونہ پہ راشی خوتا سو
 لا لیدی نہ دی۔ اُس مونہ دغا اسمانی عذاب دے لمونہ پہ شکل کین او دے
 دے مزکے عذاب دے دندہ خنو بارودی سرنگونہ پہ شکل کین اولیدہ۔ او دے
 پہ بارہ کین عجیبہ حدیث دے چہ احمد نے دے ابوہریرہ نہ نقل کوی کہ
 چہ "لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَمُطَرَ السَّمَاءُ مَطَرًا لَا تَسْكُنُ مِنْهَا بَيُوتُ الْهَدَى وَلَا تَسْكُنُ مِنْهَا
 إِلَّا بَيُوتُ الشُّعْرِ" چہ قیامت دے قائمید و نہ ٹھکن پہ اسمان را سے باران اوروی
 چہ بے دے وختو دخیونہ پہ نور قول کورونہ ورن کوی۔ دے کورونہ ورنونہ کی
 لمونہ دی۔ و لمونہ دختو گتو کورونہ ورنونہ۔ خود وختو جو دے خیمے پہ
 خہ ورنانے کوی۔ ہفتہ خو یونخادر قدرے وی۔

او پہ خان غاورہ چہ خان تہ ترقی یافتہ والی او دے بارمیکو ندرونہ ہا سبب جن
 لمونہ جو دی۔ چہ دے پہ لو خیر دوست دشمن قول تباہ کیگی۔ دینہ
 قرآن شریف اشارہ کوی "حَتَّى إِذَا تَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا
 أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرًا لَّيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبِ بِالْأَرْضِ"۔
 د دنیا کافران پہ خیلو ایجا دولو غاورہ دی۔ او دی والی چہ مونہ پہ دے دھر
 قسم قدرت لرو۔ پہ دے دے خیر کارونہ کوو او پہ دے دولونہ کوو۔ او مونہ
 چہ اغوارو نو پہ دے دشمنانو خارونہ ورنونہ۔ وے ہم دغا لمونہ کہ نن
 دے دشمن کورونہ ورنونہ۔ وایہ دے کورونہ دے شے یا دورے ہم ورنونہ
 شی مکہ چہ دے تیسرو واقعات او جنگو لو اٹھو دھیر و شیا خار دے دے لمونہ اٹھو
 دے نہ مطلوب میری چہ قیامت نزدیک دے۔ صرف دے جال امام محمدی او
 عیسائی انتظار دے۔ دے نہیں پہ پہل حوالہ شی او تباہی پہ راویگی

دیتہ قیامت وائی۔

تیلیفون تار اور ریڈیو

دے پہ بارہ کیں قرآن شریف "وَلَقَدْ تَوَدَّ الْفَيْبُ مِنْ مَّكَانٍ لَّجِيْدٍ" دی
 پہ دے نہ نہ کہ نہ لید و پہ حالت کیں خبرے کوی۔ مزکہ کہ د انسان د
 وجود د پارہ را او نختہ شہ۔ او یہ لبو ساعت کیں دیوہ لدر و حیلے شے
 لور غسے دے نہ اولاد نہ اور یدے شے۔ او د یو خار نہ بل خار تہ بلکہ د
 مقرب نہ مشرق تہ د خبر و رسائی کیدے شے۔ داتار، تیلیفون، ریڈیو
 نن ہر خوک و مینی گوری۔ چہ یہ دے د یوبل سرہ خبرے کوی۔ او خوب
 نبی وائی "اِنَّ مِنْ اَشْرَاطِ السَّاعَةِ اَنْ يَفْشُوَ الْمَالُ وَ يَكْثُرَ وَ تَفْشُوَ التَّجَارَةُ وَ
 يَظْهَرُ الْعِلْمُ وَ يَبِيعُ الرَّجُلُ النَّبِيْعَ فَيَقُوْلُ لَا حَتٰى تَأْمُرَ تَاجِرُ بَنِي فُلَانٍ" د قیامت نہ لکین
 بہ مال دیو شے۔ او تجارت بہ خور وور شے۔ او چھاپ شوی کتابوند بہ دیو
 شے۔ او یو سرے بہ مال خر خوی خوا غستو لکے بہ وائی چہ وار اوکد حہ
 د فلا مکی سرہ چہ د فلا لکے قبیلے دے صلاح کوم۔ د لویو سودا گرو تیلیفون
 تہ لبو کینی چہ دے نہار یو د سودا گرو تپہ تیلیفون سودا کالے کوی۔ د یو
 بل سرہ صلاح کالے کوی۔ د نر خولو روزانہ تپو سونہ کوی۔ فصلہ خرید کوی۔
 د اھ حہ د تیلیفون پہ در لید پہ خیل دفتر کیں پہ ناستہ کیگی۔ اور ریڈیو
 او کتابو گور سالو پہ در لید معلومات زیا تیگی۔ خود نبی وائی "اِنَّ اللّٰهَ تَعَالٰی
 اَبْتُ الْعِلْمِ فِیْ اَخْبَارِ النَّمَانِ حَتّٰی لِحِلْمَةِ الرَّجُلِ وَالْمَرْءَةِ وَالْعَبْدِ وَالْحُرِّ وَالصَّغِيْرِ
 وَالْكَبِيْرِ يَا ذَا فَحَلَّتْ ذَا لِكَ بِهِمْ اَخَذُ تَهُمُ بِحَقِّیْ عَلَیْهِمْ" حدیث قدسی دے چہ
 خدا نے وائی۔ حہ بہ پہ اخرہ زما نہ کیں علم خور کرم۔ تر دے چہ سری
 خزے، مریان، آزاد، وارہ اولوئی بہ علم ردہ کری۔ او خدا نے وائی چہ
 زہ داسے او کرم۔ نورہ بہ دی بیا پہ دے وجد او شیم چہ دی بہ حما د
 خدا یی حق ادا نہ کری۔

تاخو نن در کھ پہ بانو، جو نگر و او میرو کیں پہ مند و لو کیں مدر سے
 وینی۔ اخبار و نہ اموسالے دینی۔ خود دینہ زیات علم پہ ریڈیو کیں دے۔

چہ پہ ہر صد کبھی خلقو تہ درس ورکوی۔ او تیش پہ اورید و علم حاصلیری
چہ وارہ او لوے غریب او امیر ترے علم حاصلوی چھاپ خانے او کتابو نہ۔
رسالے خو لوستونکو تہ علم ورکوی۔ او ریہ یوان پرو تہ ہم علم ورکوی چہ پہ
عہ گونو اورید و علم حاصلوی۔

او پہ ابن ماجہ کبھی د خوب نبی نہ روایت دے «لَيْثُ بْنُ نَاسٍ مِنْ أُمَّتِي الْحَمْرُ
يُسَمُّونَهَا الْخَيْرَ سَمًّا يَضْرِبُ عَلَى رُؤُسِهِم بِالْمُحَازِفِ وَالْمُخَنِّيَاتِ يَحْسِفُهُمُ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ
وَيَحْجِلُ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ» نما دامت خلق بہ شراب تکی۔ او دے
بہ بل نوم کیوری۔ او ور مخد بہ د تہو سندرو تہ مارے د مکی تہے وائی۔
پہ دیو جہ پہ دی بہ مزکہ اچوی۔ او دینہ بہ شادوکان او خنزیران جوری
تاخو د مسلمانانو د شرابو شکونکے وینی او شرابو تہ «بیر» نوم گدی۔
پہ کورونو، صوٹلونو، سرایانو او کلبونو کبھی رے ریہ وکان رینی وی۔ دی
تہ غزلے وائی او مجلسیان پہ پارٹو پارٹو کبھی شراب تکی۔ دے آخر د
مزکہ چاودہ دی۔ تاخو پہ دے نکر مودہ کبھی زلزلے او کخاریو تباہی تہے
اوریدے بلکہ لینے دی۔ اگستخفی اللہ۔

او عوف بن مالک د قیامت پہ شرطونو کبھی د خوب نبی فرمان یکی۔ چہ
«وَأَخَذَ الْقُرْآنَ مَرَامِيرًا» د قران پہ ریہ یو کبھی لوستہ چہ شکبھی او روستو تر
تہ چار بیتے، سرنڈے اورباونہ وی۔ او خلق چہ خد رنگ د باجو پہ
اوازونو خوند و نہ اخلی۔ دغسے دی دقوان د خوش اواز و نہ مزے اخلی
اولس دیتہ ثواب وائی۔ نور پہ دے قران پویدے او پہ دے عمل کول،
د دینہ اکثر خلق بے خبرہ دی۔ د استوبہ ربہ،

۴. ابل وزے کشتی

دغسے بارودی سونگونہ پہ «أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ» کبھی داخل دی۔ چہ د
او تہے غارے جہاز و نہ وھی۔ او دا دویوی۔ او د خوب نبی دا فرمان چہ تاخو
اوس دے پہ مطلب نہ پوھیوے۔ ہم د غہ دے چہ دغہ دے موزر پر
اوس پو یہ شو۔ خد لوے نبی دے و صلی اللہ علیہ الف الف مرۃ د

۱۲ ریکاہی بائے او تاپ ریکاہ خاص سہی

د خوب بنی مخکن وینا ده چہ احمد کے پہ خیل مسند کنن د ابی سعید
پہ روایت د سے نقل کوی چہ "وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُكَلِّمَ
السَّبَّاحُ الْإِلَهَ لَسَّ وَ حَتَّى تُكَلِّمَ الرَّجُلَ عَنِ بَيْتِهِ سَوْطِهِ وَ شِرَاكُ لَحْلِهِ وَ تَخْبِرُهُ
بِمَا أَحْدَثَ أَهْلُهُ مِنْ كَيْدٍ"

پہ خدائے مہر قسم وی چہ قیامت بہ قائم نہ شی ترخوچہ درندکان د
بنی آدمو سرہ او د بنی آدمو سرہ خپلہ کروڑہ او د خیل پیزار پیڑوان
خبرے او نکری او خیل مالک د کور د خلقو د خبرونہ خبر نکری۔

پہ یورپ کنن د سے سپی شتہ چہ پہ لویو جرمنو کنن دی د پولیس
امل د کوی. او دیتہ د غلو او پاکوانو پتے د کوی. او ریکاہی بائے
چہ خبرے کوی. دا خو خمو بنو پہ وطن کنن خیم غکیوری. چہ د مصالحے نہ

جور ریکاہونہ وی. اواز پکین بند وی. د غسے پہ یورپ کنن یورپیان پہ
کودونو کنن پہ بوت کنن تاپ ریکاہ کیوری یا ئے لک د لاتے پہ دیوال بانہ
زور بند کپی او د کور خاوند باهر د رشی چہ بیرتہ راشی نو د کور خلقو

چہ خہ خبرے کرے وی هغه ورته تاپ ریکاہ او ایچ. یا ئے پولیس د
پتلون پہ جیب کنن کیوری او په دے د جیل د ملزمانو خبرے ریکاہ کوی
د غسے د خلقو تقریرونہ پہ ریکاہ کوی او بیا د غه خبرے پہ ملزمانو یو

قسم گواهی او اقرار شی. بندہ مری او تقریرے کیوری. او کیوری شی
چہ د خناورو د خبرو یا د غسے د گتو د حال ویلو نورے غه خبرے معلوم
شی. د غسے چیرپا گھرونہ چہ پہ یورپ کنن یو عام عادت گز خیل لے دے.

او مو بنو هم دی تابعداری ته ترقی والیو د دے خناورو پہ خبرو د غه
منیجران پوهیوی. او دا خناور دی نه تعلیم زده کوی. او د خناور لوب
پہ محائے د بنی آدمو هسے زده کیده کوی. او هم دیتہ قون اشاره کوی چہ

دور اذالو خوش حیثوت، خناور به جمع کرے شی. دا جمع گد په قیامت
کنن د کیدو ده نو په دنیا کنن لے هم تاخر وینئ. په دے خناورو په نرگونو

روپو بے وجہ خرسو نہ کول شرعاً حکم ناجائز دی چہ د وطن بنی آدم فقیران
 د لوگے نہ مری۔ پہ ہغوی کہ دا خرس اشی نو حکومتو۔ بہ خپل فرض ادا
 کری۔ او ازاد خنار قید ول ہم شرعاً منع دی۔ خاصکر مودی خنار لکھ زمین
 او شرفخان خو وجہ پکاری۔ دیتہ د کپل نو غوٹے ورکول حد درجہ نادانی
 ولے مونبر خولش د یورپ تاجدارئے تہ ترقی وایو۔ او د نقل د پارہ۔ عقل،
 او د شریعت تاجداری پکاری۔ کہ جائز نقل وی خو خیر دے خوچہ د عقل
 او قران وحدیث خلاف وی نو دا خمونبر حکومتونو تہ نہ دی کول پکار۔۔۔
 کیرے شی کہ پہ ائین اسلامی کین دا قسم بے مطلبہ نقلونہ بند شی لکھ چہ
 پہ ۱۹۲۴ء کو لو تھوی ممبرانو پہ اتفاق دا منظور کہ خہ داشو چہ لوے لوے
 عالمان پکین شریک وو۔ کہ پہ دے ائین کین بیا ہم خہ کے پاتے شو نو دغہ
 عالمان بہ گرم وی۔ پہ ائین د پاکستان تول خلق خو شحالی کوی۔ خدائے
 د مونبر تہ پہ دے د عمل توفیق را کری۔ آمینے۔

۸. د پتھرو لو پیدائش، د غرونو سرتگونہ۔

پہ دے آیت کین چہ ”وَإِذَا الْحَاِصَةُ سَبَّحَتْ“ دے او د اور دریا بونہ بہ راوخت
 کیوی۔ دا پتھرول پہ مزکہ کین پت وو۔ پہ مزکہ کین امانت پراتہ وو۔ او دا جکہ
 پت شوے وو۔ چہ کہ دا خکارہ شو یوے نو د نیا بہ اور اغشته وو۔ خوچہ
 د دنیا دوانید وخت را نزدے کیوی نو دغہ د اور دریا بونہ را خکارہ کیوی۔
 دیتہ تور سرہ زر ویلے شی۔ پتھرول پہ عراق، فارس او بجل کین (چہ حجاز ورتہ
 وائی) موندے شی۔ او پتھرول دا سے خزانہ دہ چہ سرہ زرا و سپین نر نہ دی۔
 خورایہ گیلے شی۔

خور بنی صلی اللہ علیہ وسلم دے پہ بارہ کین فرمائیل دی۔ چہ خلق دے
 نہ خیر شی نو پہ دے بہ جنگونہ او کری، او پہ سلو کین بہ یو جوندے
 پاتے شی، او یو کم سل^{۹۹} بہ مری شی۔ تاخونن ورٹے وینی چہ پہ عربو کین د
 دے پتھرولو د پارہ مصریکے اور روس خپل ساتر شونہ غور ولی دی۔ او یہودیان
 دے پہ فلسطین کین شتہ کری دی۔ طبرانی دے پہ اوسط کین د ابو قحسیر کہ نہ نقل کوی۔

چہ » لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَنْظُرَ مَحَادِنَ كَثِيرَةٍ لَا يَسْكُنُهَا إِلَّا أَرَاذِلُهَا « قیامت بہ ننگہ شی ترخو
چہ پت خیزونہ خکارہ نہ شی ۔ او دایت خیزوند بہ زریلان را او باسی ۔

ودینہ مراد سرہ زر او سپین زر نہ دی حکمہ چہ داخو د دنیا پید کید و سرہ
را خکارہ شو یوو ۔ د دینہ مواد ہم دغہ پتھول دی ۔ چہ دا کا فدان زریلان
عے را او باسی ۔ د غسے پہ » اِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا « کین
ہم دے پتھولو تہ اشارہ دہ ۔ چہ پہ ہرہ ورخ د دے د کو یا نو تہ بے شمارہ ۔
تہمان را او حکے شی ۔ او د دینہ پس بیا د قیامت انتظار دے ۔ د غسے د کا دو ، لا رو
مو تھرو د پارہ بہ غرونہ سوری کری ۔ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ کین دیتہ اشارہ دہ ۔
احمد پہ خیل مسند کین د سمرہ پہ روایت لیکي چہ د نور ۔ تو رید د پہ خطبہ
کین خوبہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم او فرمائیل ۔

وَإِيمَ اللَّهُ لَقَدْ رَأَيْتُمْ مُنْ قُمْتُ أَصْلَى مَا أَنْتُمْ لَا قُوَّةَ فِي أَمْرِ دِينِكُمْ وَآخِرَتِكُمْ وَ
إِنَّهُ وَاللَّهِ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَخْرُجَ ثَلَاثُونَ كَذَّابًا وَآخِرُهُمُ الْاَعْمُورُ الدَّجَالُ
تَحْدَا يَكُونُ مَا بِهِ مَا نَحْنُ كَيْنِ هَفْه وَاقِعَاتُ الْيَدِ چہ ستا سمو پہ ٹھکین د دنیا او دین
پہ بارہ کین را تلونکی دی ۔ او قیامت بہ ہنکارہ نہ شی ترخو چہ دیرش دروغین
ہنکارہ نہ شی ۔ او آخری بہ دے قارینک دجال وی ۔

او خوبہ نبی صلی اللہ علیہ وسلم د معراج پہ شہید د عیسیٰ نہ د قیامت د علامو
تپوس او کچہ ۔ نو ہفہ ورتہ او دے چہ غرونہ بہ واوری ۔ او منگہ بہ د شرفہ
ہسے را او نختہ شی ۔ نو دالک لک د غرونو سونگو نہ او پہ لہونو الواتہ بہ د
قیامت نہ ٹھکین وی ۔ او پہ قیامت کین بہ بیا د تلو غرونو دیوبل سرہ جنگول
دی ۔

۹) د جملی درنہا کا نو خبر ۔
پہ دیوان شریف کین دا ایت دے چہ » وَإِذَا الْجُومُ انْكَرَتْ « دستور درنہا کا نے
پہ قیامت نہ ٹھکین کے شی ۔ گویا د دے نہ بہ زیاتے درنہا کا نے پیدا شی ۔ لکہ چہ » وَ
إِذَا الْأَشْجَارُ عُطِّلَتْ « کین اشارہ دہ چہ او بنائو تہ بہ حاجت پاتے نہ شی ۔ حکمہ چہ ریل دی
لارے بہ پیدا شی ۔ دارنہا د جملی دہ ۔ تاخو پہ کورونو لا رو کوخو، سرکونو او
دلارو مو تھرو پہ سرونو کین د جملی درنہا کا نے دیتی چہ دے پہ وجہ اوس د

ستورو رنپا کا نے هغه کار نه ورکوی۔ کوم به لے چه تخکین ورکاؤو۔ دجلی رنپا
په لئور غالبه نه ده۔ حکم قران د لئور دپاره «وَاِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ» فرمائی د
جلی رنپا د لئور په رنپا کمزور ده۔ خو په ستورو غالبه ده۔

۱۰) مصنوعی باران

طبرانی په کبیر کین په حسن روایت سره نقل کوی چه خوپر نبی صلی الله علیه و سلم
اوره «أَحْبَبُ إِلَيَّ الْمَسِيحَ وَأَنْذَرُكُمْوَلَا دُكُلٌ بَيْنِي قَدْ حَدَرَا قَوْمَهُ وَهُوَ فِيكُمْ أَيْتَهَا الْأُمَّةُ
وَمَا كُنِي لَكُمْ مِنْ نَعْتِهِ مَالَهُ تَحَكُّ إِلَّا نَبِيَاءُ قَبْلِي لِقَوْمِهِمْ - وَهُوَ أَعْوَرُ وَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْوَرُ
بَيْنَ عَيْنَيْهِ «كَافِرٌ» يَقْرَأُ بِكُلِّ مَوْمِنٍ كَاتِبٍ وَغَيْرِ كَاتِبٍ أَكْثَرُ مَنْ يَتَّبِعُهُ الْيَهُودُ
وَالنَّسَاءُ وَالْأَعْرَابُ - تَرَوْنَ السَّمَاءَ تَمْطُرُ وَهِيَ لَا تَمْطُرُ - وَالْأَرْضُ تُثْبِتُ وَهِيَ لَا تُثْبِتُ
وَيَقُولُ لِلْأَعْرَابِ مَا تَبْغُونَ مِنِّي أَلَمْ أَرْسِلَ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا -
وَيَحْرِجُ النَّجَالُ فِي خَفَقَةٍ مِنَ الرِّيحِ وَإِلْبَارًا مِنَ الْعِلْمِ وَلَهُ أَرْجُونَ لَيْلَةً لَيْسَ لَكُمْ
فِي الْأَرْضِ أَلْيَوْمُ مِنْهَا كَالسَّنَةِ وَالْيَوْمُ مِنْهَا كَالشَّهْرِ وَالْيَوْمُ مِنْهَا كَالْجُمُعَةِ ثُمَّ سَأَلَ
أَيَّامَهُ كَأَيَّامِكُمْ هَذِهِ - وَلَهُ جَهَادٌ يَرْكَبُهُ - خَرُفٌ مَابَيْنَ أَدْنَاهُ أَرْجُونَ ذُرَاعًا يَقُولُ
لِلنَّاسِ أَنَا رَبُّكُمْ وَهُوَ أَعْوَرُ - وَإِنْ رَبُّكُمْ عَزَّ وَجَلَّ لَيْسَ بِأَعْوَرُ - مَعَهُ جِبَالٌ مِنْ خُبْرٍ
وَالنَّاسُ فِي جَهْدٍ - إِلَّا مَنْ اتَّبَعَهُ - وَمَعَهُ نَهْرٌ إِنْ أَنَا أَعْلَمُ بِهِمَا مِنْهُ نَهْرٌ يَقُولُ الْجَنَّةُ وَ
نَهْرٌ يَقُولُ النَّارُ فَمَنْ أَدْخَلَ النَّهْرَ يُسَمِّيهِ الْجَنَّةَ فَهُوَ فِي النَّارِ وَمَنْ أَدْخَلَ النَّهْرَ...
يُسَمِّيهِ النَّارَ فَهُوَ فِي الْجَنَّةِ - وَتَبِعَتْ مَعَهُ شَيْئًا طِينٌ تَكَلَّمَ النَّاسُ فَنَقُولُ لِلنَّاسِ أَيْتَهَا
النَّاسُ هَلْ يَفْعَلُ مِثْلَ هَذَا إِلَّا الرَّبُّ»

خه تاسو د هغه دجال نه یرکا دوم دکوم نه چه ټولو پیغمبرانو خپل قومونه
ویرولی دی۔ دے به حکما دامت په زمانه کبی وی۔ زه درته دکا هغه نښه څیم۔
چه بل پیغمبر نه ده خوړی۔ دے په یوکه سترکه قاریک دے۔ او الله پاک قاریک
م دے۔ دکا په تندی په کافریکې شوی وی۔ چه دهر لوستونکے، نه لوستونکے
په لوستی شوی۔ دکا تابعدار به یهودیان، ختره او باندې چیان وی۔ تاسو به
باران دکا سمان نه ویریدونکے دیږی او دے به نه وریکې۔ او مونکه په شنه دیږی او
شنه به نه ښکې۔ دے به باندې چیان نه وایي۔ نو خه غواړی په پوله پسې باران اوریکی۔

دجال به د بد دیني او بے عملی په وخت کې راځي - د دے به خلويېنت ورته جوړېږي
 وي - چه دده ليوه ورځ به کال بله ورځ مياشت - بله ورځ به جمع او نور ې ورته
 پرته ځمبونو د ورځو امره وي - د دے به په يو خړسور وي چه د ده تندي به خلويېنت
 څنگه پلن وي - د دے به خلوقه والي چه زه ستاسو رب ليم - او د دے به تاريک وي -
 او خپل ې خوتاريک نه د دے - دده په تندي به کافر ليکې شوې وي - هېڅوک
 به ې لوسته شي - او د دے به د دے مدینه نه چه په دروازو به ې ملائکې وي
 هر ې بانې ته ورشي - دده سخته به د غره همرا په ورته وي - نور خلق به
 تنک وي بے د ده د تابعدارونه - د ده سخته به دده نهرونه وي ليوته به چيست
 او بل ته به دوزخ والي - خو د دې حال به اړولې وي -

او دده تابعدار به داسې شيطانان وي چه خلوقه به والي - چه وه او گور ې
 د کارونه خو صرف رب کولې شي - ځکه دجال رب د دے - د دے شيطانانو به
 د ې خبرو يقين کړنکي به صرف باندې چيان وي - ځکه چه دې به د نورو ايجادونو
 نه خبر نه وي - او نه به دې هغه آلې پيچني په کومو چه دجال د کارونه کوي -
 او د دے وجه ده چه دجال به په بنياديو کې نه گورجي - د دے به د باندې د نورو
 ته ورځي - ځکه چه بنياديان خو به د مصنوعي بارانولو د حقيقت نه خبردار وي
 دانهرونه به د دجان نه خبر وي - دا به ې په کاه وکېن په نورو الله تو جمع کړي وي
 دجان سره به ې گورځوي - او خلق به اوبړې وي - دپته به ې حاجت وي
 ځکه چه د دجال نه پنځه کاله خلک به تحط راغلې وي - باران به نه وي او دالو به
 به په تحط کې زياتې په باندې وکېن په باندې چيانو راځي - دده تابعدار به په يهوديان
 وي - چه بے ايمان او بے يقينه وي - او خزې به وي چه بے عمله وي - داپهريان
 خبر به د دجال خپل قوم وي - نو دې به دا غواري چه د خپل لپه نه خپل ې
 جوړ کړي چه دې په لوسته شي -

يا ځي باران وړل او د نهرونو دده سره گورځيد - نو دا به داسې دده
 سخته وي - يا دا به د جادو هسې عمله وي - چه په ظاهري کې به داسې ځاري
 او داسې به نه وي - د حديث شارحينو دا دواړه خبره کړيدي -

خویش خیال او دیته جادو وین صحیح نه معلوم کی . شکله چه نورو احادیثو
کین راغله دی چه دده تاجدار به د دینه خوری شکلی . د دی تاروی به سار به
وی . دیرپه به کوی . مزکه به په نینکو نشنه شی . سره د دے چه خلکی به
فقط کین به وچه ده . او دا خبره په خدایه امانه ده . **اللّٰهُمَّ احْفَظْنَا مِنْهُ**
را، **د فلسطین یهودیان** لا کړه .

په دے کین شک نشته چه دا دجال به یهودی وی او دا یهودیان هر
درخ د دجال د پیداکیدو په انتظار کین وی . او دان چه د دجه کوم مال
دولت ، سره اوسپن ورکړه شوے دی . دا د دجال د پیداکیدو د یو قسم
تیاره دے . او په دجال د خلقو امتحان غرض دے . دا د فلسطین نننی
غالب یهودیان . دا په یورپ کین د هر قسم مشینی کاریکو فنونو اُستازان یهودیان
دی . او د دی په ټولو ترقی یافته حکومتونو قرضه دی او د دی سره دے کلک
تعلقات دی . نو هر کله چه دجال د دی امام پیدا شی نو د دے یهودیانو سخته به
هر قسم د تکراره کولو ایجادونه ، مشینونه ، عجیبه عجیبه آلات موجود وی . او
دی به د دجال د مخالفو خلقو سره جنگونه کولے شی . د دی سخته به د جنگ هر
قسم د پیل د سفر او گرځیدو جهازونه وی . لاری به وی . د مصنوعي باران
آلات به وی . د اوبو او دودو ، د اړولو او پخولو مشینونه به وی . کوم چه
نن ورته هم په یورپ کین موجود دی . او د جنگونو په وخت کین دا استعمال کی
نو د دجال نوڅ به په هر قسم ضروریاتو پوره وی . تردے چه د جادو وینځلو
مشینونه به ور سخته وی . چه به په دده خلور مینته کین دینځل کولے شی . غم چه
مشین ته دراجوکی نو په یو ځای کین به اړه شی . بل ځای به چا تر شی . بل ځای
به دا غږلے شی . بل ځای به د د دے پخه شی . او خه تیاره به د مشین ندرا اوجی
نو دا د یهودو موجوده دجونو د ضروریاتو مشینونه به هم وی . او د سره
به د دجال سخته جادو هم دی . چه په دے به د بانی چیانو جاهدانو او خزانو پوهانو
کمره کول کوی . الله د ستر مونږ په امان امانی .

له کله کله کله

(۱۳) ذمیل رئی او غویل الرت :-

طبرانی پہ کبیر کین حدیث نقل کوی چہ « لَا تَقْضُوا السَّاعَةَ حَتَّىٰ تَرْجِعُوا
حَرَائِثَ » قیامت بہ قائم نہ شی ترخو چہ تاخو اکثر خلق کاشتکاران نہ شی ۔۔۔
ہسے خود دنیا دین اکید نہ کروندہ مگر کروندے کوی ۔ خود بہ
پہ غویانو، اوسنانو او خروکیدے شوہ ۔ د قیامت نہ محکبن بہ د مزکو اولو
او فصلونو ریلو او غوبلو دا سے مشینو نہ پیل شی چہ یوکس بہ د محکمنو لس چینہ
زیاتہ مزکہ گرلے شی ۔ او غیر آبادے بہ جوہ ولے شی ۔ او دا سے روپے پیدا کوئے
غلے دانے سبزی او دنیو تخموند بہ پیل شی چہ پہ دے کین بہ د تجارت نہ زیاتہ
فائدہ وی ۔ ٹکھ سوداگر بہ سوداگیری پر پردی ۔ او مزکے بہ واخلی ۔ او کہ مزکے
پہ بیحہ نہ مومے لوا جارے بہ اوکھی ۔ او کروندے بہ د اکثر و خلقو د جوند
کار او گرئی ۔ دیتہ خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم پہ دے حدیث کین اشارہ کوی
تہ د خداے لوئے نازولے نبی دے دغہ دے تاخو دا حالت دینی چہ اکثر خلق
کاشتکاران شوہ ۔

۱۳. ذکر و تصویر و نو فحش وینا

[illegible]

۱۰۰

۱۴، دَسِر کَوْدِيَارَه دَجَمَاتُونُو غُورُزُول :-

خُبْرُ بنی صلی اللہ علیہ وسلم وائی " لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَكُونَ السَّلَامُ عَلَى الْمَغْرِبَةِ وَحَتَّى تَحْتَنَ الْمَسَاجِدُ طُرْقًا فَلَا يَسْجُدُ لِلَّهِ فِيهَا " قِيَامَتِ بَه قَائِمِ نَدِ شِي تَر خُو چِه سَلَامِ بَه يَوَائِي وَاقِف تَه کَوِي - اوجماتو نہ بَه دَسِر کَوْنُو اَر تُولُو دِيَارَه اُغُورُزُولِي شِي اَو بِيَا بَه پِکِينِ مَو نَحْ مَه کِيرِي .

دِبنار کَ دِوَلِي جَوِوَرُولُو اَو د تَلُو رَا تَلُو دَاسَانُولُو دِيَارَه بَه پَر خَارُولُو کِينِ سِر کَوْنُو اَر تُولُو شِي - دِ دِی دِيَارَه بَه کَوْرُو نَدِ چِر دَسِر کَ اَر تُولُو پَر رَائِي اَر کَدِجَمَاتُوِي دَا بَه هَم غُورُزُولِي شِي - اَو بِيَا دِغَلَتَه بَه نَدِ کَوْرُوِي اَو نَدِجَمَات - گُویَا دِخُدَائِي دِخَالِي عَزَّتِ بَه دُومَرَه نَدُوِي . خَرَمَرَه بَه چِر دِ دِبنار کَ دِوَلِي دَالِي خِيَالِ وِي سَب تَوَبَه رَبِّه وَلِي بَه نَدِ قِيَامَتِ کِیکی - یُو خَوَا جَمَاتُو نَدِ دَمَا نَحْکَن اَرُو نَدِ خَالِي شُو - بِل خَوَا دِ دِی غُورُزُولِ هَم مَه تَه نَدِ شِي کِنَر لِي (سَو بَه تَه)

۱۵، دُورِیَنُونُو طَرَف تَه اِشَارَه :-

طبرانی دَانَسْ پَر رَوَايَتِ کِينِ یِکِي چِرُو مِنْ اِقْتِرَابِ السَّاعَةِ اَنْ يَزِي الْهَلَالُ فَيَقَالُ لِيَكْتَيْنِ وَاَنْ يَظْهَرَ مَوْءَةُ الْفَجَاءَةِ " قِيَامَتِ تَه نَزْدِي بَه خَلْقِ دِوَمِي شِي شِي شِي اَو دِينِي اَو وَائِي بَه چِر دَا خُو دِ دُوو شِي دَا - اَو نَاسَا پَر بَه مَر کَوْنُو شُرُوعِ شِي " پَر بِل رَوَايَتِ کِينِ دِي " مِنْ اَشْرَاطِ السَّاعَةِ اِنْتِفَاحُ الْاَهْلَةِ " دِ قِيَامَتِ نَسَبَه دَا دِه چِر سِپُورِ مِي بَه اُو پَر سِکِي - دَا بَه دُورِ بِيَنِ پَر ذَرِجَه غَتَه بَنکارَه شِي - نُو رَکَلَه چِر دُورِ بِيَنِ نَدِ وُو - نُو دِ سِپُورِ مِي پَر دِوَمِي دَرُحْ لِي دِه کَلَه کِيدِي شُو - وَلِي اَوَسِ پَر دُورِ بِيَنِ لِي دِي شِي - اَو دُومَرَه غَتَه بَنکارَه شِي - چِر لِي دِي وَنَکِي وَائِي چِر دَا خُو دِ دُوو شِي دَا - حَالِ دَا دِي چِر دَا دِوَمِي شِي وِي - اَو پَر بِل رَوَايَتِ کِينِ " اِنْتِفَاحُ " دِي . دِ دِي مَعْنِي دَا دِه چِر دِيَا شِي لِي دِوَمِي وَخَبِرُو بَه یُو خَوَا بِل خَوَا زَغْلِي - لِيحْنِي پَر تِلِفُونِ اَو رِي دِي بَه دِ دِي لِي دِي وَخَبِرُو پَر مَلکُونُو کِينِ خُوْرِ شِي - نُو یُو خَوَا سَتُورِ لِي دِي نَکَرِ مَشِينُونُو تَه اِشَارَه شُو - اَو بِل بَه دِوَمِي خَبِرُو نَدِ خَوَارَه شِي :- ۱۶، دَسِيَا هَمِي قَلَم تَه اِشَارَه :-

احمد ذابن مسعود یہ روایت د خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم فرمان نقل کوی۔ چہ
 اَنْ مِنْ اَشْرَاطِ السَّاعَةِ اَنْ يَظْهَرَ الْقَلَمُ ، د قیامت پہ شتر طونو کین داخبرہ دہ۔
 چہ قلم بہ ظاہر شی د دے معنی دا کینے شی۔ چہ طہر خوک بہ لیکل زدہ
 کپی۔ خو دا لیکل خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم تہ پہ نزدیے زمانہ کین د بنی عباسو
 پہ حکومت کین عام شوے وو۔ او قیامت تہ نزدیے خلق بہ د دیرے مالدارے
 پہ وجہ پہ جیہونو کین قلمونہ کیوردی۔ گویا قلمونہ بہ خکارہ شی۔ دالتشریحے
 بہند معلومیری۔

۱۷، ایتکونو طرف تہ اشارہ :-

ابوداؤد د ابوہریرہ حدیث نقل کوی چہ « لَيَأْتِيَنَّ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا
 يَبْقَى مِنْهُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَكَلَ الرَّبَا » پہ عامو خلقو بہ داسے زمانہ راشی۔ چہ طہر خوک
 بہ د سود خورونہ پاتے نہ شی (طہر خوک بہ سود خوری)
 تاخو تولے محافلے د سوداگر، دزمیدار او د ملازم دینے۔ چہ تولے پیسے بنکونو
 تہ ٹی اوراٹھی۔ د سوداگر و خرید و فروخت د بنکونو پہ ذریعہ دے۔ او د حکومت
 نوکران، امامان، خطیبان او بانگیان د بنکونو نہ خیلے تنخواہ کانی اخی۔ نوخلال
 مال د دنیا نہ دروک شد۔ او طہر خوک د سود خوری نہ بیج نہ شد۔ حلالے روٹی
 فائدہ و کوکے علم او خدائے رور پاتے نہ شدہ کئی تاخو ورتہ فکر او کمائی۔ چہ
 داسے دہ اوک نہ دہ۔

۱۸، لوئے آبادی او ارت سیرکونہ :-

د قرآن ایت دے چہ « حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ
 عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَّمْ تَلَجُ بِالْأُمَمِ »
 تردے چہ مزکہ بہ آبادہ شی۔ او پہ دشا کانونہ دولی او بناسستہ شی۔ او دے
 مالکان بہ وائی چہ مونو خو پہ دے قدرت لرو۔ پہ دی بہ خمونو عذاب راشی
 د شیبے یا دورے او د مزکہ بہ میدہ بوس شی۔ لکہ چہ پہ دیکیں ہندو شکنج خوک
 اوسیدلی نہ وو۔

او پہ بخاری کین د ابوہریرہ روایت دے چہ « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَقْبِضَ الْعِلْمُ »

وَيَكْثُرُ الزَّلْزَلُ وَيَتَقَارَبُ الثَّرَمَانُ وَيُظْهِرُ الْفِتْنُ حَتَّى يَبْطَأَ وَلُ النَّاسُ فِي الْبُيُوتِ، تِيَمَن
 بہ ہلکے تائیکے چہ دین علم بہ پورے شی، زلزلے بہ دیرے شی، زمانہ بہ
 لنبہ شی، فتنے بہ دیرے شی او خلق بہ پہ دنگو پخو ابادو لویئی کوی۔ او
 دمیونے بی بی نہ طبرانی نقل کوی۔ چہ خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم موبز تہ
 اوے چہ «مَا أَنْتُمْ إِذَا مَرَجَ الدِّينُ وَسَفَكَ الدِّمَاءُ وَظَهَرَتِ الزَّيْنَةُ وَشَرِقَ
 الْبُيُوتُ» ستاسو بہ غم حال وی چہ دین بہ خلق پر لکین ی۔ د خلقو دینے بہ بیولے
 شی۔ ہر دل ہال بہ زیات شی او ابادی بہ دنگے شی۔

ن ورکے د لوے لوے بلہ لکوتہ اوارت سرکونہ او غت غت بلہونہ اورنگ
 تاخو وینی۔ دا د قیامت غے دی۔ اللہ تہ درحم او کوی۔ خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم
 د عربو بہ شکو کین چہ دسیرک او آبادی پکین نوم نہ و۔ دا خلکین وینا کوی و
 غے لوے پیخبر و۔ و صلی اللہ علیہ الف الف مرۃ ط

۱۹۔ عجیبہ اونا اشنا مرضونہ۔

حاکم پہ صحیح سند سرہ د عبد اللہ ابن عمر ابن العاص روایت نقل کوی۔۔۔
 «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُظْهِرَ الْقَحْشُ وَالْقَحْشُ وَسُوءُ
 الْجَوَارِ وَتُطْبِعَ الْأَرْحَامُ وَحَتَّى يَخُونُ الدِّينُ وَيُظْهِرَ فِيهِمُ الطَّاعُونَ وَالْأَوْجَاعُ الَّتِي
 لَمْ تَكُنْ فِي أَخْلَاقِهِمْ»

«خمار بہ خدائے قسم وی چہ خکارہ زنا کائن بہ شروع شی او کاوندی بہ ناکا
 شی۔ خپولی بہ پاتے نہ شی۔ او بہ امانت کین بہ خیانت شروع شی۔ نو طاعون
 او داسے دردونہ بہ شروع شی چہ چاہے غلکین نوم نہ وی اوریدے۔ نو
 قیامت بہ قائم شی»

تاخو ہسپتالونہ پہ زرگونو مریضان او مرضونہ وینی۔ خاصہ قسم قسم بے خیالوپہ وجہ غلہ

۲۰۔ ذخرو سرکینی۔

د خیر نبی صلی اللہ علیہ وسلم نرمان دے «كَيْفَ يَكُمُ إِذَا فُتِقَ شَبَابُكُمْ وَ
 طَغَتْ نِسَاءُكُمْ وَكَثُرَ جُهْدُكُمْ» ستاخو بہ غم حال وی چہ ستاسو جوانان بہ بد
 کاران شی۔ او خزینہ مو سرکندہ شی (او جاہلان بہ مو دیر شی۔

دغدہ دے تاسو دینی چہ خزے وزیرانے ، سفیرانے جو ریدل غواری ۔ دے
 دپارہ مظاہرے کوی ۔ او ہند خبرے غواری چہ ہند د شریعت نہ خلاف وی ۔
 خود دی د خواہش برابر وی ۔ د موجودہ زمانے د ممالکو حالات او گوری ۔ چہ
 د خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم ٹھکنی وینا درتہ معلومہ شی ۔ بہ خوانانو کیں بے دینی
 او دقو لو دینو نہ اذکار چہ یحزیت ورتہ دائی عام لینے شی ۔ او دا فرمان نبوی چہ
 « مُنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ أَحَدُهُمَا نِسَاءُ كَاسِيَاتٍ عَارِيَاتٌ مُبِيلَاتٌ مَابِلَاتٌ رُؤُوسُهُنَّ
 كَأَسْنَةِ النَّجَبِ الْمَائِلَةِ » دواہ قسمہ دوزخیان دی یو پکین خزے دی چہ جامے
 بہ اغو ستے وی خو نرئی بہ وی ۔ نو بر بنی سے بہ وی ۔ خلقتہ بہ داسے لہن
 کاتہ عام کوی چہ یو بل تہ بہ مائل کیوی ۔ یہ سرونو بہ نے د اونیانو د
 کوہانولو ہسے د کچے توپے وی ۔ « أَلْعَنُوا هَؤُلَاءِ نَارُ هَؤُلَاءِ مَلْعُونَاتٌ » والحتی خزے د
 خد دے پر تفصیل بدی منکارم ۔ تاخو د ملکو نو سفر او کپڑی نو تاخو تہ بہ معلوم
 شی ۔ چہ خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم دیشیتیا دینی دی ۔ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ الْفَ مَرَّةً ط

۲۱، یہ سہ کونو دیولیس مقرر :-

طبرانی یہ کبیر کیں روایت کوی چہ « أَخَافُ عَلَيْكُمْ أَمَارَةَ السُّفْهَاءِ وَكَثْرَةَ الشُّرُطِ » حہ
 بہ تاخو د دینہ یریکم چہ بہ تاسو بہ بے وقوفان امیران شی او پولیس بہ دیر شی ۔ او
 ورپے دی چہ « قَوْمٌ مَعَهُمْ نِسْيَاطٌ كَأُذُنِ الْبَقْرِ يُضْرَبُونَ بِهَا النَّاسُ » دے پولیس
 د سپایانو سخہ بہ دغویاؤد لکو ہسے کرورے دی ۔ چہ بہ دے بہ خلق وہی ۔ او دری
 خوی نے بہ بل روایت کیں داسے بیان کریدے ۔ چہ « لَيُعَذِّبُنَّ فِي سَخَطِ اللَّهِ وَ
 يَرْجُونَ فِي غَضَبِهِ » سحر اوماہنام بہ قادیان لے کرچی ۔ دھس ملک د پولیس سہ
 چہ دچا واسطہ پرپوتے وی ۔ نو ہند بہ د خوب نبی دا فرمان بالکل صحیح منی ۔ خلہ
 د دوی خویو نہ خد کمری آمین ۔ صلی اللہ علیہ وسلم ،،

۲۲، دیرے یا چایی او دیرا میران :-

خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم دے تفتے بہ بارہ کیں فرمان کریدے چہ د
 مسلمانانو یا چایی بہ گنرے شی ۔ ار دھسے یا چایی بہ جہا جہا امیر وی ۔
 نو دھس لویوے جزیرے تہ او گوری او دوی امیرانو تہ او گوری ۔ حجاز ، کویت ، یمن

یمن، حضرموت، عراق، شرق اردن، لبنان وغیرہ۔ اور حمونہ پاکستان اور ددی
 دلو اور لیپلانہ تہ ہم نام اوکریے۔ اور تقسیم روس اور امریکہ پیدا کہ۔ چہ
 شوک دیو پیرہ دی او شوک دبل۔ اور خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم دے دیر
 والی سبب سبکارہ کوی۔ چہ » اِذَا كَثُرَ قَرَأُوا كُمْ وَتَلَّتْ عُلَمَاءُ كُمْ وَكَثُرَتْ اُمَمَانِ
 وَتَلَّتْ اُمَمَانِ كُمْ وَالتَّمَسَّتِ الدُّنْيَا بِعَمَلِ الْاٰخِرَةِ « چہ قاریان بہ دیر شی اور عالمان
 باعملہ بہ کم شی۔ امیران بہ دیر شی اور امانتگر بہ کم شی۔ اور دنیا بہ د آخرت
 بہ عمل گتے شی۔

یہ دے دے ہم دے کتابچے کتونی پچیلہ فکر اوکری۔ چہ آیان درے دا
 حالت دے اوکنہ۔ زہ۔ ئے بہ تفصیل کیں نہ خم۔ شوک بہ خفہ شی۔

۲۳) دگیر و خریلو یہ بارہ کیں۔

يَخْرُجُ قَوْمٌ فِيْ اَجْرِ النَّهْمَانِ يَقْرَءُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُوْنَ تَرَاتِيْمَهُمْ سِيْمَا هُمُ الْمُتَحَلِّيْنَ
 بہ آخرہ زمانے کیں بہ دے قوم پیدا شی چہ قرآن بہ لولی خود مرے نہ خلتہ
 بہ نہ حی۔ اور دوی نخہ گیرہ خریل بل دی۔ دے تفصیل تہ ہم حاجت نہشتہ
 دیر منہ موخ کوئی د دین علم لر و نی دگیرے نہ خالی دی۔ یا ہسے دنوم د
 پارہ ئے د بیلے لکی جودہ کرے دی۔

۲۴) دخوب نبی د سنتونہ انکار۔

یہ ابو داؤد او ابن ماجہ کیں و صحیح کرب بہ روایت دخوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم
 فرمان دے۔ چہ » اَلَا اِنِّيْ اُذِنْتُ الْقُرْآنَ وَنُتِلْتُ مَعَهُ اَلَا يُوشِكُ رَجُلٌ شَبَّانٌ
 عَلَا اَوْ يَكْتُمُ يَقُولُ عَلَيَّكَ بِهَذَا الْقُرْآنَ فَمَا وَجَدْتُ فِيْهِ مِنْ حَلَالٍ فَاَحْلَوْتُ وَمَا وَجَدْتُ
 فِيْهِ مِنْ حَرَامٍ فَحَرَّمُوْكَ اَلَا وَاِنَّ مَا حَرَّمَ رَسُوْلُ اللّٰهِ مِثْلُ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ « خیردار شی
 ماتہ قرآن اور دے مثل داکریے شویدے۔ نزد دے چہ یو موہ غتہ کت
 بہ تکیہ تکیہ لکڑ نکیں بہ پیدا شی خفہ بہ دانی چہ بس د قرآن حلال حل م منی
 نورخہ مہ منی۔ او خیردار شی چہ دخوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم حرام خدا اللہ د
 حرامو ہسے دی » دخوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم سنت د شریعت بیان کوی۔۔
 بہ سنت نبوی کیں د شریعت عملی ثبوت دی۔ خہ خلق دے شتہ چہ دوی دانی۔

دا موجودہ قول احادیث دکانہ جوہ دی . او کہ صحیح چرتہ دی نو هغه صرف
 مخلور دی . او خوک وائی چه ک بخاری شریف قول احادیث دروغ دی . او غوک
 وائی دا خوگمانی خبرے دی . او په اصحابو پورے پوتے کوی . دا هغه
 منکرین حدیث دی . چه خوب نبی صلی الله علیه وسلم ورته اشاره کریدلا . دا
 منکرین تن هر جائے موندے شی . او دی په اصل کین خان ته د خپل ور
 خوا هیش دین جوړول غواری . که یوازے د قران په عمل انسانیت جوړپشه
 شوے . نو د خوب نبی صلی الله علیه وسلم د عمل کتابا بعداری حکم به ولے
 کیدے شو . قران علم و احادیث صلی بنو نه ده . او ددے آخر به داوی چه
 هکله په کلمه طیبه کین محمدات رسول الله ته خد حاجت دے . الله کافی دے
 کنه . او بیا به وائی چه مونږو پخپله په خپل خیر و شر پو یه یو . دے الله
 ته پکین خد حاجت دے .

۲۵) دامام مهدی زپیل کیدنه انکار

عیسایانو دا خبره په مسلمانانو کین خوره کریدلا چه د عیسی علیه السلام
 دین په په ټوله دنیا کین خور شی . او خلق به ټول عیسایان شی . هکله دی
 دامام مهدی او د هغه د صلیب د ماتولونه منکر دی . او دوی په تابعداری
 کین ځمونږ نادانان هم دامام مهدی نه انکار کوی . خوب نبی علیه السلام
 د دے په باره کین څکین دینا کریدلا . چه « لَا يَخْرُجُ الْمُهْدِيُّ حَتَّى يَقَالَ
 كُوْمْهُدِي » امام مهدی به په داسه حالت کین پیښ شی . چه خلق به د
 د پیداکیدونه انکار کوی . او دغه وجه ده چه د دے نر لکیانو د خوالو
 د پاره د عیسی د نزول نه هم خد خلق انکار کوی . لکه قادیانی جماعت تاڅو
 د ملی او دغه جماعت چه صرف بریته یهودیانو په فلسطین کین د تبلیغ اجاز
 ورکړیدے . او دا په دے وجه چه دی په پاکستان کین د یهودیانو سازشونه
 خواره کړی . لکه چه دی خدوی .

۲۶) د دجال نه انکار

د غمې و اعطال په ممبرونو او لیکونکو په کتابونو کین د دجال ذکر پرته دے .

احمد دا حدیث روایت کوی چہ "لَا يَخْرُجُ الدَّجَالُ حَتَّى يَنْظُرَ إِلَى النَّاسِ عَنْ يَمِينِهِ
وَحَتَّى تَشْرَكَ الْأَيْمَةُ ذِكْرَهُ عَلَى الْمَنَازِيرِ"، دجال بہ داسے حالت کبن پیدا شی چہ
خلق بہ دے ہیر کری او عالمان بہ پہ مبرونو دہ ذکر پر یگی۔

۲۷، دَعَا مَوْسَىٰ نَا لِنُحَالَتِ

خویر بنی علیہ السلام وائی چہ "سَيَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يُصَلِّي فِي الْمَسْجِدِ
مِنْهُمْ أَلْفَ رَجُلٍ أَوْ زِيَادَةً لَا يَكُونُ فِيهِ مُؤْمِنٌ"، پہ خلقو بہ داسے زمانہ راش
چہ پہ جمات کبن بہ زرتند یازیات موخ کوی۔ او یوتن بہ پکین مؤمن
نہ وی۔ او بل حدیث دے چہ "يُؤَدُّنُ الْمُؤَدِّنُ وَيُقِيمُ الصَّلَاةَ قَوْمًا وَمَا لَهُمْ
بِمُؤْمِنِينَ"، بانگو نہ او موخو نہ بہ کیگی او وی بہ مؤمنان نہ وی۔ او نہ خویر
بنی صلی اللہ علیہ وسلم وائی "إِنَّ النَّاسَ دَخَلُوا فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا وَسَيَخْرُجُونَ
مِنْهُ أَفْوَاجًا"، چہ خلق دے دے پہ اسلام کبن داخل شوے و۔ او نردے دہ
چہ دے دے بہ تر اوخی۔

او دے دے لوے سبب وائی چہ دُنیا دَکھو دپارہ بہ دین خرسوی د
خلقو نہ و نہ بہ داسے مہرہ شی۔ لکہ وجوہ چہ مہرہ کیگی۔ لکہ خویر بنی صلی اللہ
علیہ وسلم دے دے قسم زمانے دیر عزت مند خیز و نہ دے خولی شویدی۔
دخدائے دپارہ روری گول، حلا لے روپے خول او پہ سنت دینی باندے عمل کلا
د انس بن مالک حدیث دے چہ "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَمْنَعُ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ عَالَمٌ يُؤْمِنُ
صَفْقَةً دُنْيَاكُمْ عَلَى دِينِهِمْ وَأَنْ تَطْلُوا دَارَكُمْ لَمْ تَأْتُوا إِلَّا إِلَهُ إِلَّا اللَّهُ قَالَ اللَّهُ كَلِمَةً
وَتَوَحَّيْلَ كَلِمَةٍ وَيُونُكِي بِنْدَةٍ دَخَلَاكَ وَقَارَنَدَ بِمِ كَوِي، خوچہ دے دُنیا ددین
نہ زیادہ خوبندہ کری۔ سرہ دے دے دے بیاد کلمہ وائی نو خدائے بہ دہ شد
وائی چہ تہ دروغ وائے۔

خویر بنی صلی اللہ علیہ وسلم وائی چہ قیامت نندے شی نو بدکاران ہر لوہو
مرتبوتہ اور سی۔ اونیکان بہ خوار و زار شی۔ تقریر و نہ بہ دیشی او عمل بہ نہ وی،
د ابن عباس روایت دے چہ "سَيُخْرِجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ أَقْوَامٌ تَكُونُ دُجُورُهُمْ وَجُورُهُ
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ أَشْيَاءٌ طَيِّبَاتٌ أَشْأَلِ الَّذِينَ رَأَى الصَّوَارِي لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ

شَيْءٌ مِنَ الرَّحْمَةِ، په آخره زمانه کښ به دا سے قرمونه پيدا شي چه نخونه به
 ئي د بڼي اړمو هسه وي او زړونه به ئي د شيطانانو هسه وي. وي به د
 سلونکو شرخانو هسه وي دوي په زړه کښ به رحم نه وي.

او دغه وجه به وي چه د خون نبي د بيدار به په خوب کښ د بېرظا هې
 نيعان هم نه شي کولې. ازرقی حديث نقل کوي چه «أَوَّلُ مَا يُرَقَمُ الرَّكْنُ»،
 وَالْقُرْآنُ وَرُغَا النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قِيَامَتٌ تَزِدُّهُ بِلَادَ كَانِ اسلا می نزن
 شریف او دخون نبي صلي الله عليه وسلم لیده به په خوب کښ ختم شي.

۲۴ ترخيزی اوخزونی :-

ابونعيم د حذيفه په روايت يکي چه خون نبي وے «مِنْ اقْتِرَابِ السَّاعَةِ وَ
 تَشَبُّهُ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ وَالنِّسَاءِ بِالرِّجَالِ» د قیامت د نزدې کيد و غه داده چه
 سړي به دخزو هسه ځان جوړه وي. اوخزې به د سرو هسه ځان گرځوي.
 و غه د تاسو ويني چه د سړي او دخزې فرق خدائي په فطرتي طود سره په کيږه
 کړيدے. چه دا د سرو کيکي او دخزو نه کيکي. خوځمو نو ځوانان تردے چه
 بوډاگان هم هي سځي کيږه څرځي. او د سرو بخت په هڅه رنگ پر يکدي کوم چه
 د فرنگيانو عادت دے. او په دے لکه دخزو غږ لکوي. او د کور نه هله راځي
 چه شپو اوکړي. او استري شوے جامے واغوندي. بوټيان پالش کړي. پداسې
 ياند لکه دخزو د سرو زرو د بڼو هسه کړي واچوي. ته به وائے کنکړے واچو
 او ځان ته په شيشه کښ بار بار اوکړي. نو په قين قين باهر راوځي. او په
 دے کار د بېرقيمتي وخت خواب کړي. او خه زنانه غوندے شي. او د غسے خزے
 د سرو هسه ټکے تر شے ترے پرے پړتيد وکے جامے واغوندي. نيغلي
 بوټيان په خپو کړي. د سينے هڅه خاص اندامونه ئي په قميص کښ بوټي راوړي
 وے. د فترنو دکانونو بازارونو ته راوځي. په سياسياتو او منطاهي وکښ
 په سټيجونو پروا ور ادا کي. او د سرو د ظلمونو قيصے شروع کړي. په دنيا کښ
 چه دا قسم بيدلي راشي. نو دا قیامت نه دے نور خه دي. دا خدا ئي د کور
 ماکه کړيږه، دا په دے صبر نه کوي او د ځان نه وزير خبر نيږه او هېر جوړه وي.

ولے پہ حمل او د بچو د پیو پہ ورکولو کینی بیا یوخته اوگره پرتہ وی -
 دیوتی تری پاتے شی - نودے دول پال او بے حایہ خرخونو یواٹے بد دینی
 پیدا نہ کرہ بلکہ لوبرہ ، تندہ ، غلامکانے ، اجرتی قتلونہ ہم پہ دیرچہ پیدا
 بشو - تر دے چہ خوب نبی صلی اللہ علیہ وسلم وائی - داخل چہ پہ قبرونو
 ورشی - نودی بہ وائی چہ ارمان دے زہ پہ دے قبر کیں خ دے او جو
 نہ کر حیدے - او عالمی جنگو نہ بہ شروع شی - چہ بے شمارہ مرگوندہ پکینی
 کیکی - دا د فوحوونو نوکری او پہ دے سورانکار کینی ورنوا تہ صوف دے
 لوبرے پہ وجہ کیکی - تاسو د ^{۱۹۱۲} سن جنک بیا د ^{۱۹۳۹} سن جنک او لا دیم
 عالمی جنک تیاری تہ لک اوگورئی - چہ امریکہ پہ خپل لک والی کینی تنکہ دہ
 نور ملک گتہ غواہی - اوروس پہ خپل حال فکرمند دے لا نورے زیاتوی
 او ددی فوحوونہ خان خان تہ ادم خوارہ دی - پلہ خپلہ خوبند او خد تجیری
 بھرتی پہ زرگونو لکھونو تباہ کیکی - دیتہ خوب نبی "ج" فرمائیے دے -
 اَعَاذُ اللّٰهَ مِنْهَا دَعْدِ دَرُویت کانگ جنک د پچلسو کالونہ نختے دے او خلا صیکی نہ - د خوب
 نبی یوجام حدیث لیکم "اِذَا تَخَذَ الْفَقِيْرُ دَوْلًا وَالْاِمَانَةُ مَغْنَمًا وَالزَّكٰوَةُ مَغْرَمًا وَتَعْلَمُ الْغَيْرُ
 الْبَرِّیْنَ وَالْمَالُ عَ الرَّجُلِ اِمْرًا تَهُ وَغَنَ اَمَّةٌ وَاَقْضٰ اَبَاكَ وَظَهَرَتْ اَلْاَصْوَاتُ فِی الْمَسَاجِدِ
 رَسَاةَ الْقَبِيْلَةِ فَاسْتَقْبَلُوْهُمُ وَكَانَ نَوَیْمٌ الْقَوْمِ اَزْدُهُمْ وَاَكْبَرُ الرَّجُلِ خِفَاةُ شَرِّهِ وَظَهَرَتْ
 الْقَبِيْلَاتُ وَالْمَعَارِفُ وَشَرِبَتْ الْخُمُورُ وَلَحَنَ اَخْرُھُنَّ اَلْاَمَّةُ اَوْ لَهَا فَاَرْتَقَبُوْا رِجَالًا حُرَّاءَ
 وَزَلْزَلَتْ وَخُشِقَاذُ مَسَخَا وَاٰیَاتُ تَنَابُھِ وَتَفَقَّهَ فِی الدِّیْنِ الْغَیْرِ اللّٰهُ رَوَاكُمَا السِّرْمِیْنِ
 چہ خلق د غنیمت مال خان تہ دولت کوی - او امانت غنیمت او گنری - او زکوٰۃ تاوان
 او گنری - او د بد دینی علم حاصلوی - او سری د خورتا بح شی - او دود و پلا رنا فوٹا
 شروع شی - او پہ جمانونو کینی چنے سورے وھلے شی - او د قبیلے او قوم مشرب دینہ
 سرے جو رہی شی - او د یوسری عزت ددہ د شونہ دیم کید و پہ وجہ کیکی - او د مکی باجے
 سرنہ دے پہ جاروھی مشراب نختی عام شی - او د ادرستی خلق د نختو نیکانو بد وائی -
 نو تاسو د سوررنگد سیلے ، زلزلو د مزکے چاودد او شکونو بد لیدو انتظار اوگرے -
 او د اہم روایت دے چہ پہ دین کینی تحقیق د دنیا گتو دیارہ شروع شی - دا ترمذی حدیث

او خبر نبی فرمائی «سَيَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا يُبْقِي مِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا دَرَسُهُ وَلَا مِنَ الْأَسْمَاءِ سَمِيئَتُهَا بِهِ وَهُمْ أَكْبَدُ النَّاسِ مِنْهُ مَسَاجِدُ كُلِّ عَامِرَةٍ وَحَيَّ خُرَابٌ مِنَ
الْهَلَكَةِ فَقَهْمَاءُ ذَلِكَ الزَّمَانِ شَرُّ قَهْمَاءِ تَحْتَ ظِلِّ السَّمَاءِ مِنْهُمْ خَرَجَتْ الْفِتْنَةُ وَالْهَيْمُ
تَقْوَدُ»، نذر دے دے کہ یہ خلق کرا سے زمانہ راشی چہ د قرآن بہ تش لیک پاتے شی۔ اور
اسلام بہ نوم قدر پاتے شی۔ دی بہ خان تہ مسلمانان وائی اور ی بہ د اسلام تہ دیر لک
وی۔ جماتونہ بہ تے خدیا خدایا دی خود ہدایت نہ بہ خالی وی۔ دے زمانے عالمان بہ د
اسمان دلا ندے ناکارہ مخلوق وی۔ ددینہ بہ فتنے پیدا کیگی۔ اور دیتہ بہ کرحی۔ بہ دیکین
ہفہ علماء داخل دی چہ لکہ د اکبر بادشاہ دین الہی نہ د خدائے دین خونکی وو۔ یا دھی
زور اور خبر دین گنروکی شو گویا کہ عتی مالداران د غریبانو استحصال کوی۔ چہ دیتہ منا
مزدوری نہ ورکوی۔ نود غیبے د دین عالمان دنار و خبر و د پارہ دیتہ د دین پر تولد جو
وی۔ او د دینہ مال یا عزت حاصلوی۔ نوے ائین جو رشتہ خلق و شجائی الکیسے۔ شو کہ د
قرآن حدیث عالمان د قرآن حدیث احکام دینو لکوا و مرتبو د پارہ مسیح گوئی اور دینہ
زور تولد جو تولد شی نوتا خو بہ د ہفہ خلق سرہ خد کوے۔ چہ دے ائین پدارلو
بید لو کین خیل مہارت حکارہ کوی۔ بہ دے قاتل خلاصوی۔ د ائین کتاب حُما دھن
نہ شی بدلولے خدائے د حُمو نہ د دھن د بدلی اسباب پیدا اکری۔ چہ ہفہ
پہ آخرت او حساب کتاب پوخ یقین وی۔ چہ د یقین راشی نوبیا بہ توان او ائین د
کار کتابوند او کرحی۔ خدائے د د یقین حُمو نہ نصیب کری۔ امین۔ تر بہ رب چہ دی
بہ خدائے تہ خد جواب ورکوی۔

ہم دے قسم عالمانو بہ بارہ کین د خبر نبی نرمان دے دانس روایت دے سَبَّحُونَ فِي آخِرِ الزَّمَانِ
عِبَادُ جَهْلٍ وَشَرِّ أَوْ فَسَقَةٍ وَهُمْ أَتَمُّنُ مِنْ بَعْضِهِمْ خَارِفُونَ اَللّٰهُمَّ ذَا لِكَ الزَّمَانِ فَلْيَتَوَكَّلِ الشَّيْطَانُ الرَّجِيمُ
پہ آخرہ زمانہ کین بہ عبادت کوئی جاہل او قاریان بہ فاسقان وی۔ اور ی بہ د مودار خبر نہ زیات بہ لو بہ
وی۔ شو کہ چہ د زمانہ پیامومی نو دخال مے بہ پناہ کین د شیطان ملی شوی تہ راشی۔ حُمو نہ
تعلیم یافتہ دکانہ وائی چہ د کانے یوازے ملیان دی۔ داپہ قچہ کین د حکمن قانون دھم۔ نفی ائین مسیح
کوئی وکیلا ہم بہ دیکین۔ داخل دی۔ حکم چہ دیتہ زیات ضرورت وی۔ اور ی بہ د سو نودو
اخلی۔ دھم مودا دود نہ کوی۔ (۳۵) قرآن بہ زرہ جامہ شی۔

لَا تَذْهَبُ الْيَا مَوَدَّيَا حَتَّى يَخْلُقَ الْقُرْآنَ فِي صُدُورِ اقْوَامٍ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ كَمَا تَخْلُقُ الشَّيَاطِ وَ
يَكُونُ مَا سِوَاكَ أَعْجَبَ إِلَيْهِمْ رُوئے شیعیہ پر تیرے گردے چہ قرآن بہ دے اُمت پہ زو لو کین داسے زور شی
لکہ زوہ جامد او دیتہ بہ دتران نہ علاوہ دینی ادمو موجودہ کتابو نہ خالصتہ معلوم کیگی ۔

دتران حدیث نہ علاوہ کتابو نہ محمولو نہ دارالعلومو لو کین پیر عمر لولوے شی اوھسے دنوم دیارہ
و احادیثو دورہ پہ کال کین کیگی ۔ او صرف جلالتین او بیضاوی شد حصہ محمولو دتران حدیث نہ مہرک حاصلو لو
دیارہ وی ۔ خلق و منطقی فلسفی نحو صوفی پہ نوم خوشحالی کیگی ۔ او دتران حدیث نہ بے خبری ورتہ بد نہ شکاری
داھنہ دتران دزور والی مطلب دے یقینی کتاب پر بخورے شد او کمانی تصنیفات دینل یا جوہر کتابو نہ محمولو خو
شو ۔ او دیتہ اے ارگورئی چہ دی دتران حدیث مخالفت تھلکین کوی ۔ او قرآن حدیث پر رنگی دخیل پیر فقیر منی ۔ او د
حدائے کتاب او رسول نہ منی تو بہر بہ ۔ دتران درس و تدریس عا کین لے شی خوب نبی وائی «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدانا لهذا
نَهَوْنَا فَلَئِنْ كُنَّا لَهُ عَصَاً» او «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ» علمو نہ کین اودے نہ سوز یا تیکرے خیرو
دتران ایتو نہ او دخیو نبی کلک سنت او دخالے فوف ۔ امام شافعی وائی «الْكِتَابُ أَحْوَجُ إِلَيَّ مِنَ النَّفَقِ» تزان
پہ خیل تفصیل کین سنت نہ پیر محتاج دے ۔ سنت دتران عملی تفسیر دے ۔ امام شافعی وائی شعر :-

الْعِلْمُ مَا كَانَ فِيهِ قَالَ حَدَّثَنَا كُرَّةُ مَا سَوَى ذَاكَ وَسَوَاسُ الشَّيْءِ طِينٌ عِلْمٌ خَوْفُهُ دَعَى خَيْرٌ خَيْرٌ نَبِيٌّ نَدْوَايَتِ
شولوی ۔ ددینہ سوزا خوشیطانی دسورے دی ۔

۲۷، دتران عالمان ددعزت

دخوب نبی نہ دعا حدیث دے «إِذَا ظَلَمْتُ نَفْسِي يَكُنِ الْمُسْلِمَانِ سَكْرَةً الْجَهْلِ وَشَكْرَةً حُبِّ الْعَيْشِ وَجَاهِدْ فِي غَيْرِ سَبِيلِ اللَّهِ
قَالَ تَسْمِيْنُ يَوْمَئِذٍ بِكِتَابِ اللَّهِ سِرًّا وَاعْلَانِيَةً كَالسَّابِقِينَ الْأَوَّلِينَ مِنَ الْأَنْصَارِ رَجُلٌ بِهِ خَلْقٌ وَكَانَ سِرًّا
شی ۔ یوہ درین نہ دے خبری او دنیا د جو نہ محبت او تول کو شش شے غیر خدای دی ۔ نو بہ دے دزور کین چہ شوک
دخالے پہ قرآن پہ پیر او خکارہ کلک وی دی بہ دتھکومہا جبر و انصار پہ شان وی ۔ حدیث دے دخالے نہ پیر
خوشحالہ ہم کہ خدائے نہ منظر کد شی چہ ما خیل ثمان دخیل والد بزرگوار مرحوم علامہ شیخ التفسیر والحديث مولانا محمود حسن
مقب پہ هدایت دتران اوچت او دھنی علم خوبین پہ خیل و پیچہ دما خیل قول طاقتو نہ دی پہ کتو، لولو او پیر اخر کین د
تفسیر حبیبی پہ چھا کولو او دبخاری شریف دتشریح پہ خود و لو اکتو ۔ او دسورہ دخیل محبوب تبلیغی حجت تبلیغی نصاب
اوه کتابو نہ لینہ تو کرہ ۔ او دام چھاپ کرہ ۔ چہ بہ دے زمانہ دواو د اردو نہ پوید و نکوتہ فائدہ اوردی ۔

دا کتابچہ دقائم فیروز علامہ احمد بن محمد بن الصمد لبق التماری الحسینی دھنے کتاب خلاصہ دے ۔ چہ نوم
«مَطَابِقُ الْأَخْبَارِ الْأَخْبَرِيَّةِ لَهَا الْخَيْرُ بِسَيِّدِ الْبَرِيَّةِ» دے داکتاب دین زمانے دمعربی تعلیم یافتہ زور دیارہ
چہ فائدہ من دے سکھ چہ پیر دے دیتہ معلوم شی چہ محمولو خوب نبی ترقیامتہ پیغمبر دے ۔ او دترقیامت دضروری غیبو حالو
فرخائے خبر کریں ۔ او دان چہ کوہر خبرو نہ ترقی وائی دا پیداصل کین ترقی نہ دے داکتاب او دجهان دتباہی ساما تو نہ دے ۔

دخوب نبی نہ دعا حدیث دے «إِذَا ظَلَمْتُ نَفْسِي يَكُنِ الْمُسْلِمَانِ سَكْرَةً الْجَهْلِ وَشَكْرَةً حُبِّ الْعَيْشِ وَجَاهِدْ فِي غَيْرِ سَبِيلِ اللَّهِ
قَالَ تَسْمِيْنُ يَوْمَئِذٍ بِكِتَابِ اللَّهِ سِرًّا وَاعْلَانِيَةً كَالسَّابِقِينَ الْأَوَّلِينَ مِنَ الْأَنْصَارِ رَجُلٌ بِهِ خَلْقٌ وَكَانَ سِرًّا
شی ۔ یوہ درین نہ دے خبری او دنیا د جو نہ محبت او تول کو شش شے غیر خدای دی ۔ نو بہ دے دزور کین چہ شوک
دخالے پہ قرآن پہ پیر او خکارہ کلک وی دی بہ دتھکومہا جبر و انصار پہ شان وی ۔ حدیث دے دخالے نہ پیر
خوشحالہ ہم کہ خدائے نہ منظر کد شی چہ ما خیل ثمان دخیل والد بزرگوار مرحوم علامہ شیخ التفسیر والحديث مولانا محمود حسن
مقب پہ هدایت دتران اوچت او دھنی علم خوبین پہ خیل و پیچہ دما خیل قول طاقتو نہ دی پہ کتو، لولو او پیر اخر کین د
تفسیر حبیبی پہ چھا کولو او دبخاری شریف دتشریح پہ خود و لو اکتو ۔ او دسورہ دخیل محبوب تبلیغی حجت تبلیغی نصاب
اوه کتابو نہ لینہ تو کرہ ۔ او دام چھاپ کرہ ۔ چہ بہ دے زمانہ دواو د اردو نہ پوید و نکوتہ فائدہ اوردی ۔

اور ادا قیامت علامے دی۔ چہ قری او پہ موبز کین خم پیل شویدی۔ ارشمہ بہ پیل سنی۔ نوا لہ
 حُما دا قرآن حدیث سرکہ محبت د خدائے در رضا دریدار د خرویشی د شفاعت سبب جو رکری
 او خدائے د حُما والد بزرگوار غریق الرحمت کری۔ اوردہ تبرید د انوار و نہ د ک کری۔ حُما د
 لشرواشاعت پد سلسلہ کین چہ کو مو اصحابو نروا خرو تر دے چہ ورو چکو کوم رقمی او اشاعت
 امداد و نہ کریبی او کوی اللہ د دیتہ دیرے بدلے پد دنیا او اخر کین ور کری۔ او اللہ د شہ
 پد تولا اعل بیتو مروا جو ند و خاص رحم او کری خاصکر محبوب الرحمن چہ حُما یوہ زری
 حوے دواُس اُس وفات شویدا دے د خدائے پہ خپل بزرخی جو ند کین خوشحال کری
 وصلی اللہ تعالیٰ علی خیر خلق محمد دالہ و صبحہ الف الف مرۃ اجمعین

۱۳۰۴۰۱۹۷۳

حُما د تصنیفات فہرست

- ۱۰ مکمل دیر شو بار و تفسیر حبیبی پینتو یوہ پٹارہ ۲ روپے ۶۰۰ خونہ: — ۶۰ روپے
 ۲۱ نولس پارے تشریح بخاری پینتو یوہ پٹارہ دوہ نیے روپے — ۴۶
 ۳۱ تبلیغی نصیب پینتو سائل تبلیغ، فضائل نماز، فضائل قرآن، فضائل رمضان، فضائل ذکر
 — ۱ — : — ۱ — : — ۱ — : — ۱ — : — ۲ —

فضائل دود شریف، حکایات صحابہؓ تحفہ حج ،
 : ۲ — : ۵ — : ۱ —

قرآن وحدیث و نئی ایجاد و نہ او قیامت

۱۱۲

حبیب الرحمن و محمد اسرار مالکان دار الیضیف روستم
 رضلم مردانہ